

А.

Въ войната

I

Бѣше недѣленъ день — 13 Октомврий 1885 год., — когато се яви на квартирата ми единъ отъ вѣстовитѣ при полковата канцелярия и ми каза, че ме вика командущий полка.

Отидохъ. Щомъ му се прѣдставихъ, съ по-даванъето ржката си, поздравиме съ походъ, като каза:

— „Вий сте назначени началникъ на Божи-чкий отрядъ, въ състава на който ще влѣзнятъ: 1-а и 4-а роты отъ 2-й п. Струмский полкъ, Изворска и Радомирска опълченски дружини и единъ ескадронъ джандарми; прѣдписанието ви е готово, ще се приготвите и още днесъ ще тръгнете“.

— „Слушамъ“, — отговорихъ му и слѣдъ като размѣнихме още нѣколко думи по назначението на отряда и по прѣдстоящитѣ дѣйствия, излѣзнихъ си.

Заповѣдта за тръгване отъ Кюстендилъ за Божица, получихъ въ 2 часа по пладнѣ, а въ сжщия день трѣбваше да се тръгне защото на утрѣшния день — 14 Октом. бѣ необходимо да бѣджатъ частитѣ на мѣстото.

Всичко що бѣ възможно и необходимо да се вземе съ ротата, съ съдѣйствието на фелдфебеля Георги Димитровъ и взводнитѣ командири унтер-офицери (субалтеръ-офицери въ ротата нѣмаше